

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Patriarchæ Ierosolymitano, apostolicæ sedis Legato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

rum de Villa Morini, cum terris & pratis. Terras & redditus de Valeris & de Chaale & de Estorviaco. Terras cum pratis & redditibus de sanctis Virtutibus. Capellam de Monasteriolo, cum terris, pratis, silvis, cum tertia parte iustitiæ. Capellam & medietatem villæ Campaniaci, cum iustitia, terris, aquis, silvis ad eandem villam pertinentibus. In episcopatu Trecensi Ecclesiam sancti Petri in villa quæ dicitur Iasanz, cum decimis, terris, molendinis, pratis, & omnibus appendiciis suis. Et in eadem parochia, in villa quæ Trena dicitur, Capellam sancti Michaelis. Molendina de burgo Beraldi & de burgo Tornodori, & molendina Bernerij. Duas partes fedis molendini quod Chamelli dicitur. Capellam de Capa, & totum sinagium, cum iustitia & vineis. Et terram quæ dicitur Charum, & campum Bamfredi, & tertiam partem communis iustitiæ Vallis Planæ. Sanè novalium vestrorum &c. usque exigere ac extorquere præsumat. Liceat quoque vobis Clericos vel laicos liberos & absolutos è seculo fugientes ad conversionem recipere, & eos absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper ut nulli fratrum vestrorum post factam in eodem loco professionem &c. usque discedere. Discedentem verò &c. usque retinere. Cùm autem generale interdictum terræ fuerit &c. usque officia celebrare. In parochialibus verò Ecclesiis quas habetis liceat vobis &c. ut in alio privilegio usque debeant respondere. Statuimus præterea ut quicumque in castro Tornodori & in parochia sancti Aniani moriuntur, sicut antiquitus obtentum est & hætenus pacificè observatum, non alibi quàm ad vestrum monasterium deferantur, nisi sui compotes alibi elegerunt sepulturam. Indulgemus etiam vobis ut in toto castro Tornodori nulli liceat cimiterium benedicere seu Ecclesiam vel oratorium de novo construere. salvis tamen privilegiis Romanorum Pontificum. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Abbate &c. usque providerint eligendum. Decernimus ergo ut nulli omnino &c. ut in alio usque profutura. Salva sedis apostolicæ auctoritate & diocesani Episcopi canonica iustitia. Si qua igitur in futurum &c. in eundem modum ut in alio usque præmia æternæ pacis inveniant. Amen. Datum Laterani per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Cosmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij Kalend. Iunij, Indictione XII. incarnationis dominicæ anno MCCXI. pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno quartodecimo.

ELECTO ET CLERO
Laudunens.

Scio nervo ecclesiasticæ disciplinae coerceri debet insolentia perverforum ut eo non opprimantur infontes, cùm censura ecclesiastica non debeat esse innocentium oppressio, sed correctio delinquentium; ut servus amputata sibi auricula dextera, gladio quem Petrus per se ipsum exerit fiat Malchus se gerens & dirigens in Dei semitam mandatorum. Sanè dilectis filiis Majore, Iuratis Scabinis, & universitate communiæ Laudunensis conquerentibus, nostro est apostolatui referatum quòd vos & alij viri ecclesiastici sæpe in eos & in terras ac familias eorum excommunicationis & interdicti sententias sine causa rationali ac prætermisso juris ordine promulgatis, ipsos per hujusmodi sententias multipliciter contra iustitiam aggravantes; licet super his de quibus impetuntur à quoquam sint exhibere parati quod postulat ordo juris. Nolentes igitur eisdem ecclesiastica districtione indebitè prægravari, cùm ex apostolicæ servitutis officio sublevare teneamur injustè depressos, vobis & aliis auctoritate presentium districtius inhibemus ne in ipsos vel eorum quemlibet seu terras aut familias eorundem sine manifesta & rationabili causa excommunicationis vel interdicti sententias proferatis; decernentes hujusmodi sententias, si quæ post appellationem ad nos propter hoc legitime interpositam fuerint promulgatæ, penitus non tenere. Datum Laterani III. Kalend. Iunij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

PATRIARCHÆ IEROSOLYMITANO,
apostolicæ sedis Legato.

Cùm inter Armeniæ Regem illustrem & dilectos filios Magistrum & fratres militiæ Templi super castro Gastonis & rebus aliis quæstio verteretur, tibi nostris dedimus litteris in mandatis ut quæstionem ipsam concordia vel iudicio terminares, faciens quod statueres per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Cùm igitur quidam ex fratribus ipsis ad hoc à Magistro & aliis fratribus constituti fuissent ut in eisdem causis agendo contra ipsum Regem, ac eidem respondendo, procederent, & parati essent hæc omnia, prout eis injunctum fuerat, adimplere, idem Rex respondere noluit quibusdam petitionibus eorundem; & sic iudicio non recepto, ad quod se Templarij offerebant, bona ipso-

ram quæ habebant in portu Bonelli & aliis Armeniæ locis, ex quibus pro majori parte sustentabantur fratres deputati ad subsidium terræ sanctæ, per violentiam occupavit, ponens in domibus eorum custodes, qui suis rebus illos uti more solito prohiberent. Ceterum quia neque precibus neque monitis idem Rex ab huiusmodi proposito potuit revocari, eidem Regi ex parte nostra & auctoritate qua fungebaris mandasti ut custodibus à domibus & rebus Templariorum amotis, eisdem circa dispositionem rerum suarum consuetæ restitueret libertati. Sed quia nec sic aliquatenus flecti potuit aut induci, diem præfixisti eidem infra quem desisteret ab huiusmodi maleceptis, & res suas dimitteret pacificè possidendas, quia paratus eras, si quid adversus eos vellet proponere quæstionis, exhibere ipsi quod postulat ordo juris; alioquin si duceret in sua iniustitia persistendum, se sciret excommunicationis sententiæ subiacere. Cùmque ipse in sua contumacia perduraret, ac tu eundem excommunicationis vinculo innodasses, auctoritate Dei & nostra omnibus indigenis & peregrinis in Ierosolymitanis partibus commorantibus districtius inhibere curasti ne ipsi Regi ad faciendam aliquam injuriam vel violentiam Templaris vel rebus eorum impenderent auxilium vel favorem; alioquin, postquam ad eorum notitiam perveniret, cum ipso Rege pariter se scirent excommunicationis vinculo innodatos. Propter quod contra Templarios magis ipsius Regis ira defœvit. Nam cunctis possessionibus earumque fructibus, quas in regno habebant Armeniæ, sunt iidem fratres ipso auferente privati; exceptis duabus illorum munitionibus, quas dictus Rex non potuit obtinere. Ut autem ipse illos amplius affligeret & gravaret, cùm ad partes Antiochenas jamdicti Templarij accessissent ad arces suas, quas ad huc in illis partibus obtinent, victualibus necessariis munitas, idem Rex, sicut ex litteris tuis accepimus, destruxit penitus casalia eorundem, quæ ad huc integra remanebant, licet ad ipsam omnes eorum redditus devenirent, & sic cultoribus effugatis ipsorum, usque hodie deserta & absque habitatore perdurant. Alia quoque vice cùm ivissent sæpediti Templarij ut unam de suis arcibus victualibus communirent, homines Regis aggressi sunt eos in quibusdam locorum angustiis constitutos, & Magistrum ac plures de fratribus & suis sociis vulnerarunt, unum ex eisdem fratribus

crudeliter occidentes, præter alia damna rerum, quæ tunc ipsis gravia irrogarunt. Nos igitur sustinere nolentes ut læpediti fratres suis possessionibus spoliarentur, quæ ad defensionem terræ sanctæ sunt potissimum deputatæ, præsertim cùm ipsi semper parati fuerint eidem Regi justitiam exhibere, ac ipse contempta justitia possessiones easdem per violentiam occupavit, venerabilibus fratribus nostris Patriarchæ Antiocheno & Archiepiscopo Tyrensi, & Sidoniensi, Tripolitano, Anteradeni, Nimociensi, & Famagustanensi Episcopis nostris damus litteris in præceptis ut auctoritate nostra prædictam excommunicationis sententiam tam apud peregrinos quàm apud indigenas terræ solemniter publicantes, eandem faciant per censuram ecclesiasticam usque ad satisfactionem condignam sublato appellationis obstaculo inviolabiliter observari. Carissimum quoque in Christo filium nostrum Iohannem Regem Ierosolymitanorum illustrem per scripta nostra monendum duximus & hortandum, universis etiam tam indigenis quàm peregrinis in Ierosolymitanis partibus commorantibus dedimus in mandatis ut pro reverentia beati Petri & nostra nec non & intuitu terræ sanctæ fratribus ipsis, quorum subsidium eidem terræ noscitur non modicum profuturum, juxta quod tuo consilio discreto duxeris providendum, ad recuperandum jura sua præstent suum auxilium & favorem. Quocirca fraternitati tuæ præsentium auctoritate mandamus quatinus tam prædictum Regem Ierosolymitanum quàm alios ad prædicta efficaciter adimplenda moneas diligentius & inducas. Datum Laterani x v. Kal. Iunij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

P A T R I A R C H Æ
Antiocheno.

C Vm inter Armeniæ Regem illustrem &c. ut in alia usque quæstio vertetur, venerabili fratri nostro Ierosolymitano Patriarchæ apostolicæ sedis Legato nostris dedimus litteris in mandatis ut quæstionem ipsam concordia vel iudicio terminaret, faciens quod statueret per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Cùm igitur &c. in eundem serè modum ut in alia usque per violentiam occupavit, fraternitati tuæ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatinus prædictam excommunicationis sententiam tam apud peregrinos quàm apud indigenas terræ solemniter publicans, eandem facias auctoritate nostra

Epist. 64.
De eadem re.